

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/39552 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Roermond, van 1 november 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 oktober 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de bewaring bevolen en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 28 november 2007, waar de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. D. Kuiper, ambtenaar bij het Ministerie van Justitie, is verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris dat, samengevat weergegeven, de rechtbank door te overwegen dat hij onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, niet heeft onderkend dat het toepassen van de zogenoemde AC-procedure binnen drie weken na de inbewaringstelling van de vreemdeling voldoende voortvarend is. Daartoe heeft de staatssecretaris aangevoerd dat de vreemdeling op 16 oktober 2007 te kennen had gegeven een asielaanvraag in te willen dienen en de staatssecretaris zich gehouden acht om in ieder geval binnen zes weken na deze datum op de asielaanvraag te beslissen. De rechtbank is er ten onrechte aan voorbij gegaan dat de vreemdeling, zoals ter zitting van de rechtbank is medegedeeld, op 5 november 2007 zou worden overgeplaatst naar het Aanmeldcentrum Schiphol (hierna: het AC Schiphol) om aldaar, in het kader van de zogenoemde AC-procedure, zijn asielaanvraag in te dienen. Voor het oordeel dat hij onvoldoende voortvarend heeft gehandeld bestaat geen grond, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, kan, indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert, met het oog op uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die:

- a. geen rechtmatig verblijf heeft;
- b. die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h.

Ingevolge het vierde lid, voor zover thans van belang, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, indien voorafgaande aan de beslissing op de aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, in geen geval langer dan zes weken.

2.1.2. Volgens paragraaf C11/2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000, voor zover thans van belang, kan, indien een vreemdeling van wie op grond van de Vw 2000 de vrijheid is ontnomen te kennen geeft een asielaanvraag in te willen dienen, worden besloten de desbetreffende vreemdeling voor de indiening van de aanvraag over te plaatsen naar het AC Schiphol. Op het AC zal de vrijheidsontneming worden voortgezet en zal de desbetreffende vreemdeling in de gelegenheid worden gesteld de asielaanvraag in te dienen. Of de desbetreffende vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag wordt overgeplaatst naar het AC Schiphol wordt beoordeeld in overleg met de Dienst Terugkeer en Vertrek, de Koninklijke marechaussee, dan wel de vreemdelingenpolitie. Aspecten die bij deze beoordeling van belang zijn, zijn onder meer de mogelijkheid van een spoedige uitzetting na een eventuele afwijzing, de capaciteit en beschikbaarheid van tolken op het AC Schiphol en de mogelijkheden tot vervoer van de desbetreffende vreemdeling. Ook omstandigheden gelegen in de persoon van de desbetreffende vreemdeling kunnen hierbij een rol spelen. Het uitgangspunt is dat de desbetreffende vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag wordt overgeplaatst naar het AC Schiphol, aldus deze paragraaf.

2.1.3. In hoger beroep en ter zitting bij de Afdeling heeft de staatssecretaris toegelicht dat een belangrijke consequentie van voormeld beleid is dat de asielaanvraag eerst wordt ingediend en ondertekend op het moment dat de desbetreffende vreemdeling op het AC Schiphol aankomt. Om organisatorische redenen wordt het moment dat de desbetreffende vreemdeling wordt overgeplaatst naar het AC Schiphol in beginsel afgestemd met de dag waarop deze ter zitting bij de rechtbank wordt gehoord in verband met zijn beroep tegen de hem opgelegde maatregel van bewaring. De categorie van de bewaring zal eerst worden gewijzigd, nadat de desbetreffende vreemdeling de asielaanvraag op het AC Schiphol heeft ingediend en de termijn van artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 zal dan ook strikt genomen eerst dan aanvangen.

Met het oog op het belang van de desbetreffende vreemdeling bij een spoedige beslissing op zijn asielaanvraag, hanteert de staatssecretaris de vaste gedragslijn dat binnen zes weken nadat de vreemdeling te kennen heeft gegeven een asielaanvraag in te willen dienen zal worden beslist. Deze handelwijze brengt met zich dat een vreemdeling over het algemeen sneller duidelijkheid verkrijgt over zijn asielaanvraag, aldus de staatssecretaris.

2.1.4. Nu de inbewaringstelling van een vreemdeling ingevolge artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000 slechts is geoorloofd met het oog op de uitzetting, is die maatregel onrechtmatig indien de staatssecretaris na inbewaringstelling van een vreemdeling geen uitzettingshandelingen verricht, dan wel bij de uitzetting onvoldoende voortvarendheid betracht.

Niet in geschil is dat de vreemdeling op 16 oktober 2007 te kennen heeft gegeven een asielaanvraag in te willen dienen. Voorts is niet in geschil dat de vreemdeling om louter organisatorische redenen eerst, nadat hij ter zitting bij de rechtbank is gehoord in verband met zijn beroep tegen de hem opgelegde maatregel, op 5 november 2007 naar het AC Schiphol zou worden overgeplaatst om aldaar zijn asielaanvraag in te dienen en dat de staatssecretaris zich gehouden achtte om tot de op die aanvraag te nemen

beslissing handelingen ter fine van uitzetting achterwege te laten en dat deze derhalve niet zijn verricht.

Door te wachten met het overplaatsen van de vreemdeling naar het AC Schiphol tot na de dag waarop hij ter zitting bij de rechtbank was gehoord in verband met zijn beroep tegen de hem opgelegde maatregel, terwijl hieraan geen andere dan de gestelde organisatorische redenen ten grondslag lagen, is de staatssecretaris niet zo spoedig als mogelijk met uitzettingshandelingen begonnen. Deze handelwijze verdraagt zich niet met de bij iedere maatregel van bewaring vereiste voortvarendheid. Dat de staatssecretaris, naar gesteld, als vaste gedragslijn hanteert dat binnen zes weken nadat de vreemdeling te kennen heeft gegeven een asielaanvraag in te willen dienen, daarop zal worden beslist, leidt niet tot een ander oordeel, nu dat hem niet ontslaat van de verplichting om in het kader van de maatregel van bewaring zo voortvarend als redelijkerwijs mogelijk uitzettingshandelingen te verrichten.

De grief faalt.

2.2. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. *De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.*

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

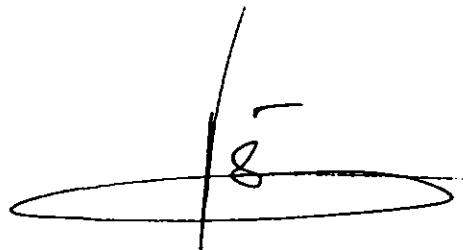
w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 december 2007

421.

Verzonden: 5 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

0165547352

16 Okt. 2007 Nr. 7323 P. 3/13

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :

IND-nummer :

Procesnummer: 455080

Piketadvocaat : R.E. Teinmen

Tel: 0164-273388

De ondergetekende, J.G.N. Veth, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tovens Hulpofficier van Justitie, gelet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Irak
Nationaliteit : Iraakse

0710.17.0136

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in:

(X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;

() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

() aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000

() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

() het belang van de nationale veiligheid, omdat

(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

() verdacht wordt van het plegen van een misdrijf

() veroordeeld is terzake misdrijf

() ongewenst verklaard is

(X) niet beslist over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit

() zich niet aangemeld heeft bij de korpschef

() zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn

() gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document

() zich bedient van een of meerdere aliasen

(X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft

() eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

(X) niet beslist over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen

() overige reden(en):

() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000,

omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Roosendaal

Datum: 16-10-2007 Tijd: 14:05 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

J.G.N. Veth,
adjutant onderofficier der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

0475352564

II

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken

Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Proc.nr. : AWB 07/39552

Inzake : volgens zijn verklaring geboren op en van
 Iraakse nationaliteit, verblijvende op de Detentieboot te
 Dordrecht,
 hierna te noemen: eiser,
 gemachtigde mr. R.E. Temmen, advocaat te Bergen op
 Zoom,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
 verweerder.

I. PROCESVERLOOP

Op 16 oktober 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder
a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 18 oktober 2007 is namens eiser beroep ingesteld.
Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt dit beroep
tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Bij faxbericht van 29 oktober 2007 heeft verweerder nadere informatie
ingezonden.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 31 oktober 2007, alwaar
eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd.
Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. S.H.M. Maas. Als tolk
in de Arabische taal was aanwezig de heer H. Zannoudi.

II. OVERWEGINGEN

Allereerst overweegt de rechtbank dat eiser ter zitting aan heeft gegeven
beperkt Arabisch te spreken en te verstaan. Eisers gemachtigde heeft te
kennen gegeven een tolk in de Arabische taal te hebben gevraagd omdat in die
taal het onderhoud met eiser op het politiebureau heeft plaatsgevonden en hem
niet is gebleken dat eiser die taal onvoldoende verstand en/of sprak.

Ook de rechtbank is ter zitting niet tot dat oordeel gekomen, zodat zij geen
aanleiding heeft gezien om het onderzoek ter zitting te schorsen teneinde eiser

0475352564

Procedurenummer: AWB 07/39552

2

De rechtbank beoordeelt vervolgens of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met de Vw 2000 en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat hij voornemens was om asiel aan te vragen en door verweerder daar nog niet toe in de gelegenheid is gesteld. Dat eiser asiel wilde vragen, heeft hij meteen bij zijn gehoor in het kader van de ophouding en in het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling kenbaar gemaakt. Eiser wil de behandeling van zijn asielaanvraag in vrijheid kunnen afwachten nu hij afkomstig is uit Centraal-Irak en naar Centraal-Irak niet wordt uitgezet.

De rechtbank overweegt als volgt.

Dat eiser voornemens was om asiel aan te vragen, doet er niet aan af dat elser bij een vreemdelingenrechtelijke controle in het kader van het mobiele toezicht is aangetroffen terwijl hij zich al in Nederland bevond alvorens hij zich tot de bevoegde autoriteiten had gewend voor het indienen van een dergelijke aanvraag.

Verweerder heeft elser vervolgens krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel over voldoende middelen om zijn terugreis te bekostigen.

Bovenstaande gronden zijn onbestreden gebleven en vormen bovendien voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

Ter zitting is door verweerder meegedeeld dat de procedure aldus is ingericht dat eiser eerst na de behandeling ter zitting in de mogelijkheid zal worden gesteld zijn asielaanvraag in te dienen bij het Aanmeldcentrum te Schiphol, waarna hij ter zake van die asielaanvraag zal worden gehoord. Verweerder wil daarmee voorkomen – zo heeft de rechtbank het door verweerders gemachtigd in dit verband aangevoerde althans begrepen – dat er problemen ontstaan ter zake van het vervoer naar die zitting en het verschijnen van eiser ter zitting. Na het indienen van de aanvraag zal vervolgens onder meer beoordeeld worden of eiser, zoals hij heeft gesteld, afkomstig is uit Centraal-Irak. Voor de bepaling van de termijn als bedoeld in artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 zal verweerder uitgaan van het moment waarop hij te kennen heeft gegeven asiel te willen aanvragen en niet van het moment waarop verweerder hem daartoe daadwerkelijk de gelegenheid zal geven.

Gelet op het vorenstaande kan dan ook vooralsnog, naar het oordeel van de rechtbank, niet gesteld worden dat geen zicht op uitzetting bestaat.

0475352564

Procedurenummer: AWB 07/39552

3

Vervolgens is echter nog de vraag of verweerder met voldoende voortvarendheid aan de (eventuele) uitzetting van eiser werkt. Die vraag wordt door de rechtbank ontkennend beantwoord.

Een maatregel van bewaring heeft vrijheidsbeneming tot gevolg en is derhalve als zodanig een ingrijpende maatregel. Om die reden dient die maatregel niet langer te duren dan strikt noodzakelijk. Derhalve dient verweerder dan ook periodiek activiteiten te ondernemen - in beginsel binnen twee weken na aanvang van de maatregel - gericht op de uitzetting van een betrokkene. Dat ligt anders indien een vreemdeling een asielaanvraag heeft ingediend omdat aldan geen uitzettingshandelingen verricht hoeven te worden hangende de beoordeling van die aanvraag. In het geval van eiser heeft verweerder de indiening van die asielaanvraag echter voor zich uitgeschoven enkel omdat eiser vanwege organisatorische redenen pas op 5 november 2007 in de gelegenheid zal worden gesteld formeel zijn asielaanvraag in te dienen en ook dan pas ter zake van die asielaanvraag zal worden gehoord. Van andere dan de voormelde organisatorische redenen waarom eiser niet eerder die gelegenheid zal worden geboden is gesteld noch gebleken. Voormelde uitzondering doet zich in het geval van eiser derhalve niet voor.

Naar het oordeel van de rechtbank volgt uit het vorenstaande dat er derhalve in de periode van 16 oktober 2007, zijnde de datum van inbewaringstelling tot 5 november 2007 geen handeling, gericht op een eventuele uitzetting van eiser is verricht en, zo is ter zitting gebleken, ook niet zal worden verricht. Evenmin is eiser echter binnen de voormelde termijn in de gelegenheid gesteld zijn asielaanvraag in te dienen en ter zake te worden gehoord. Het plannen van het moment waarop eiser die aanvraag volgens de door verweerder in het leven geroepen procedure zou kunnen indienen, merkt de rechtbank niet aan als een op uitzetting gerichte handeling of een handeling die kan worden gezien als een beoordeling van diens beoogde asielaanvraag. Dat er op 26 oktober 2007 een zogenoemd vertrekgesprek heeft plaatsgevonden, doet aan het vorenstaande evenmin af nu eiser zijn asielaanvraag immers op dat moment nog niet eens had ingediend en een vertrekgesprek dan ook evenmin een op uitzetting gerichte handeling kan zijn. Uit het verslag van het vertrekgesprek blijkt verder ook niet dat er redenen zijn om te twifelen aan de gestelde nationaliteit van eiser. Dat eiser, zo als ter zitting nog is aangevoerd, Koerdisch spreekt, acht de rechtbank op zich zelf gezien onvoldoende om aan de gestelde afkomst te twifelen. Evenmin doet daaraan naar dezerzijds oordeel af dat verweerder ingevolge het voormelde artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 zes weken de tijd heeft om een asielaanvraag te beoordelen en die termijn, ook indien eiser op de eerste dag van zijn bewaring in de gelegenheid zou zijn gesteld zijn asielaanvraag in te dienen, nog niet voorbij was. Bij het eerder in de gelegenheid stellen van eiser tot het indienen van die asielaanvraag had immers ook reeds eerder een eerste beoordeling van die aanvraag van eiser kunnen plaatsvinden en had onder meer ook eerder beoordeeld kunnen worden of anders gestelde nationaliteit en Centraal-Irakese afkomst aannemelijk waren te achten en, mitsdien al dan niet zicht op uitzetting bestond.

De rechtbank acht vervolgens op grond van het vorenoverwogene de bewaring van eiser onrechtmatig met ingang van 31 oktober 2007, zijnde de eerste dag na de hiervoor genoemde termijn van twee weken.

0475352564

Procedurenummer: AWB 07/39552

4

Nu de inbewaringstelling blijkt het voorgaande met ingang van 31 oktober 2007 onrechtmatig is, acht de rechtbank termen aanwezig om elser schadevergoeding toe te kennen.

Eiser komt over de periode van 31 oktober 2007 tot 1 november 2007 schadevergoeding toe. Uitgangspunt bij de vaststelling van de schadevergoeding vormt de richtlijn van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak betreffende de vergoeding van immateriële schade bij in verzekeringstelling en voorlopige hechtenis, die uitgaat van een schadevergoeding van € 70,— voor elke dag die in een huis van bewaring is doorgebracht. In totaal bedraagt de schadevergoeding $1 \times € 70,—$ is € 70,—.

Voorts acht de rechtbank termen aanwezig om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op in totaal € 644,— voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand welk bedrag is opgebouwd uit:

- * 1 punt voor het indienen van het beroepsschrift;
- * 1 punt voor het verschijnen ter zitting;
- * waarde per punt € 322,—;
- * wegingsfactor 1.

Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

0475352564

Procedurenummer: AWB 07/39552

5

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep gericht tegen de bewaring gegrond;

beveelt de onmiddellijke opheffing van de bewaring;

wijst het verzoek om schadevergoeding toe, ten laste van de Staat der Nederlanden, ten bedrage van € 70,-;

bepaalt dat de uitbetaling geschiedt door de griffier van de rechtbank;

veroordeelt verweerder in de door elser gemaakte proceskosten, vastgesteld op € 644,-, te vergoeden door de Staat der Nederlanden, te voldoen aan de griffier.

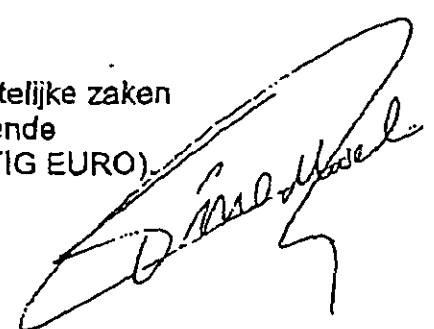
Aldus gedaan door mr. F.H. Machiels, in tegenwoordigheid van mr. I.H. Verzijl als griffier en uitgesproken in het openbaar op 1 november 2007.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier.

I.H. Verzijl

Voornoemd lid van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 70,- (ZEGGE: ZEVENTIG EURO).

Aldus gedaan op 1 november 2007 door mr. F.H. Machiels.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: - 1 NOV 2007

Justitie

Immigratie en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspreek van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

T
RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

08 NOV 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DO:

PAR:

Hoger Beroepschrift**vreemdelingenzaken**

Van:

De Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant,

Tegen

de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te
Roermond van 1 november 2007,
met kenmerk AWB 07/39552

Inzake:

Met IND-kenmerk 0710.17.0136

Aan te duiden als verweerder

Gemachtigde: mr. R.E. Temmen advocaat te Bergen op Zoom

Proces

Procesvertegenwoordiging

's-Hertogenbosch

Magistratenlaan 222

5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118

5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. ir. M. Petsch

073-8883796

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond van 1 november 2007, verzonden op diezelfde dag, met kenmerk Awb 07/39552 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 16 oktober 2007 gegrond heeft verklaard, de Staatssecretaris heeft veroordeeld tot het betalen van een schadevergoeding ten bedrage van € 70,- en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Bij besluit van 16 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris aan verweerder een maatregel van bewaring ex artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet (Vw) opgelegd.

2.2 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Staatssecretaris

3.1 De Staatssecretaris is van oordeel dat het besluit van 2 oktober 2007 rechteens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.

3.2 De Staatssecretaris heeft een grief tegen de uitspraak.

Grief 1

3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3:

"Vervolgens is echter nog de vraag of verweerder met voldoende voortvarendheid aan de (eventuele) uitzetting van eiser werkt. Die vraag wordt door de rechtbank ontkennend beantwoord

Een maatregel van bewaring heeft vrijheidsbeneming tot gevolg en is derhalve als zodanig een ingrijpende maatregel. Om die reden dient die maatregel niet langer te duren dan strikt noodzakelijk. Derhalve dient verweerder dan ook periodiek activiteiten te ondernemen – in beginsel binnen twee weken na aanvang van de maatregel – gericht op de uitzetting van een betrokkene. Dat ligt anders indien een vreemdeling een asielaanvraag heeft ingediend omdat alsdan geen uitzettingshandelingen verricht hoeven te worden hangende de bepording van die aanvraag. In het geval van eiser heeft verweerder de indiening van die asielaanvraag echter voor zich uitgeschoven enkel omdat eiser vanwege organisatorische redenen pas op 5 november 2007 in de gelegenheid zal worden gesteld formeel zijn asielaanvraag in te dienen en ook dan pas ter zake van de asielaanvraag zal worden gehoord. Van andere dan de voormelde organisatorische redenen waarom eiser niet eerder die gelegenheid zal worden geboden is gesteld noch gebleken. Voormelde uitzondering doet zich in geval van eiser derhalve niet voor.

Naar het oordeel van de rechtbank volgt uit het vorenstaande dat er derhalve in de periode van 16 oktober 2007, zijnde de datum van inbewaringstelling tot 5 november 2007 geen handelingen, gericht op een eventuele uitzetting van eiser is verricht en, zo is ter zitting gebleken, ook niet

zal worden verricht. Evenmin is eiser echter binnen de voormelde termijn in de gelegenheid gesteld zijn asielaanvraag in te dienen en ter zake te worden gehoord. Het plannen van het moment waarop eiser die aanvraag volgens de door verweerder in het leven geroepen procedure zou kunnen indienen, merkt de rechtbank niet aan als een op uitzetting gerichte handeling of een handeling die kan worden gezien als een beoordeling van dienst beoogde asielaanvraag. Dat er op 26 oktober 2007 een zogenaamd vertrekgesprek heeft plaatsgevonden, doet aan het vorenstaande evenmin af nu eiser zijn asielaanvraag immers op dat moment nog niet eens had ingediend en een vertrekgesprek dan ook evenmin een op uitzetting gerichte handeling kan zijn. Uit het verslag van het vertrekgesprek blijkt verder ook niet dat er redenen zijn om te twijfelen aan de gestelde nationaliteit van eiser. Dat eiser, zoals ter zitting nog is aangevoerd, Koerdisch spreekt, acht de rechtbank op zich zelf bezien onvoldoende om aan de gestelde afkomst te twijfelen. Evenmin doet daaraan naar dezerzijds oordeel af dat verweerder ingevolge het voormelde artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000 zes weken de tijd heeft om een asielaanvraag te beoordelen en die termijn, ook indien eiser op de eerste dag van zijn bewaring in de gelegenheid zou zijn gesteld zijn asielaanvraag in te dienen, nog niet voorbij was. Bij het eerder in de gelegenheid stellen van eiser tot het indienen van die asielaanvraag had immers ook reeds eerder een eerste beoordeling van die aanvraag van eiser kunnen plaatsvinden en had onder meer ook eerder beoordeeld kunnen worden of eisers gestelde nationaliteit en Centraal-Irakese afkomst aannemelijk waren te achten en mitsdien al dan niet zicht op uitzetting bestond.

De rechtbank acht vervolgens op grond van het vorenoverwogene de bewaring van eiser onrechtmatig met ingang van 31 oktober 2007, zijnde de eerste dag na de hiervoor genoemde termijn van twee weken.

Toelichting op de grief

- 3.4 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank niet op juiste wijze heeft geoordeeld over de omstandigheid dat nu er geen aanvraag voor een verblijfsvergunning bepaalde tijd asiel is ondertekend een onderzoek had kunnen en moeten instellen naar de mogelijkheden om verweerder gedwongen uit te zetten.
- 3.5 Voor de volledigheid schetst de Staatssecretaris het volgende procedure overzicht. Verweerder is op 16 oktober 2007 in bewaring gesteld op grond van artikel 59 eerste lid onder a van de Vreemdelingenwet. Verweerder heeft op 16 oktober 2007 te kennen gegeven een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel te willen indienen. Ten tijde van de behandeling van de zaak ter zitting is de asielaanvraag nog niet ondertekend.
- 3.6 Artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) luidt, voor zo ver van belang:

1. Indien het belang van de openbare orde of de nationale veiligheid zulks vordert kan, met het oog op de uitzetting, door Onze Minister in bewaring worden gesteld de vreemdeling die:

(...)

b. rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder f, g en h.

(...)

4. Bewaring krachtens het eerste lid, onder b, of het tweede lid duurt in geen geval langer dan vier weken. Indien voorafgaande aan de beslissing op de

aanvraag toepassing is gegeven aan artikel 39, duurt de bewaring krachtens het eerste lid, onder b, in geen geval langer dan zes weken.

- 3.7 Uit het beleid neergelegd in de Vreemdelingencirculaire (Vc) C11/2.1 (Supplement-Strrt. 2007, 38) volgt ondermeer dat indien een vreemdeling van wie op grond van de Vw de vrijheid is ontnomen te kennen geeft een asielaanvraag in te willen dienen, door de IND kan worden besloten de vreemdeling voor de indiening van de aanvraag over te plaatsen naar het AC Schiphol. Hoewel het beleid ruimte laat de asiel aanvraag anders dan binnen het AC model af te doen, is uitgangspunt dat de vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag wordt overgeplaatst naar AC Schiphol. Op het AC zal de vrijheidsontneming worden voortgezet en zal de vreemdeling in de gelegenheid worden gesteld de asielaanvraag in te dienen.

Uit voornoemde beleidspassage volgt voorts dat de wijziging van de grond van de inbewaringstelling geschied nadat de vreemdeling ter behandeling van de asielaanvraag is overgebracht naar het AC Schiphol en nadat de asielaanvraag in het AC is ingediend.

- 3.8 Een belangrijke consequentie van dit beleid is dat de aanvraag niet direct wordt ondertekend nadat de vreemdeling het voornemen kenbaar maakt asiel te willen aanvragen, maar eerst als de vreemdeling op het Aanmeldcentrum aankomt. Het moment waarop de vreemdeling op het AC aankomt, wordt afgestemd met het moment waarop de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep gericht tegen de maatregel van vreemdelingenbewaring ter zitting dient te verschijnen. Dit betekent dat de vreemdeling eerst na enige tijd de asielaanvraag daadwerkelijk ondertekent.
- 3.9 Eerder oordeelde uw Afdeling dat het uitblijven van de categoriewijziging de voortzetting van de bewaring eerst dan onrechtmatig maakt, indien de met de voortzetting van de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Vgl. ABRuS 31 juli 2002, 200203260/1 (productie 2)

- 3.10 In strikte zin kan worden gesteld dat de Staatssecretaris de wijziging van de categorie eerst kan plaatsvinden nadat de vreemdeling de aanvraag als bedoeld in artikel 28 Vw heeft ondertekend. Eerst op dat moment gaat – in formele zin – neemt de termijn in artikel 59, vierde lid Vw2000 een aanvang.

Vgl. ABRuS 2 december 2004, 200407850/1, JV 2005/51

- 3.11 Een dergelijke benadering zou miskennen dat de vreemdeling belang heeft bij een spoedige – althans binnen de termijn van zes weken gegeven – beslissing en hij in de handelswijze zoals hiervoor omschreven niet de mogelijkheid heeft deze termijn te doen aanvangen.
- 3.12 Om deze reden hanteert de Staatssecretaris als gedragslijn dat zal worden beslist binnen zes weken na het moment waarom de vreemdeling heeft aangegeven asiel te willen aanvragen. Het daarmee opgewekte vertrouwen maakt dat de maatregel onrechtmatig zou zijn geworden indien niet binnen die termijn zou zijn beslist. Het belang van de vreemdeling wordt naar de mening van de Staatssecretaris voldoende beschermd door de toezegging dat binnen zes weken na het moment waarop de vreemdeling heeft aangegeven een asielaanvraag te willen indienen zal worden beslist. Deze

handelwijze zal overigens voor de vreemdeling het voordeel meebrengen dat hij over het algemeen sneller duidelijkheid verkrijgt over zijn asielaanvraag. Ook de termijn waarbinnen door de rechtbank de behandeling van een verzoek tot het treffen van een voorziening zal worden geagendeerd is over het algemeen korter. De Staatssecretaris is dan ook van mening dat deze handelwijze bij afweging van alle belangen niet maakt dat de maatregel onrechtmatig is.

- 3.13 Het standpunt van de rechtbank dat nadat de vreemdeling te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen door de Staatssecretaris binnen de eerste twee weken van de inbewaringstelling een onderzoek naar de mogelijkheden van gedwongen uitzetting van verweerder ingesteld had kunnen en moeten worden, staat haaks op de beginselen van het Vluchtelingenverdrag en het Europees verdrag van de Rechten van de Mens. Dit uitgangspunt is in de Vc uitgewerkt in Vc A4/4.1 (Stcrt. 2007, 198). Van belang is immers dat, hoewel de vreemdeling nog niet op juiste wijze een asielaanvraag heeft ondertekend, het voor de Staatssecretaris duidelijk was dat de vreemdeling om bescherming verzocht en dus als asielzoeker in de zin van Vc A4/4.1 moest worden beschouwd. De Staatssecretaris acht zich om die reden gehouden af te zien van uitzettingshandelingen, in ieder geval van die handelingen die er op gericht zijn de vreemdeling in contact te brengen met de autoriteiten van zijn land van herkomst totdat op de asielaanvraag is beslist.

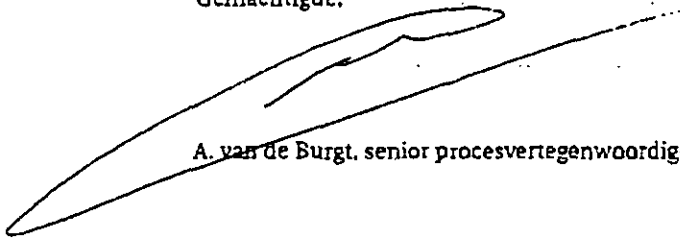
Voorts is de Staatssecretaris van oordeel dat zolang er geen beslissing is genomen op de asielaanvraag er geen sprake is van uitzetting (en uitzettingshandelingen) als bedoeld in artikel 63, eerste lid, Vw, tenzij toepassing is gegeven aan artikel 3.1 Vb. Van een situatie als bedoeld in artikel 3.1 Vb is in het geval van verweerder niet gebleken.

- 3.14 Een en ander ontslaat de Staatssecretaris niet van de verantwoordelijkheid om verweerder zo spoedig als mogelijk in de gelegenheid te stellen om zijn asielaanvraag feitelijk in te dienen en te laten toelichten. Niet in geschil is dat verweerder op 16 oktober 2007 te kennen heeft gegeven een asielaanvraag te willen indienen. De Staatssecretaris acht zich gehouden om in ieder geval binnen zes weken na deze datum daarop een beslissing te nemen. Voor het oordeel dat de Staatssecretaris onvoldoende voortvarend handelde bestond geen grond, te meer nu ter zitting is aangegeven dat verweerder op 5 november 2007 zou worden overgebracht naar het AC te Schiphol waar hij in de gelegenheid zou worden gesteld om een asielaanvraag in te dienen en toe te lichten. Het toepassen van een "versnelde" asielprocedure (AC procedure) binnen drie weken na de inbewaringstelling acht de Staatssecretaris dan ook voldoende voortvarend. Het feit dat verweerder zonder nadere onderbouwing stelt uit Centraal Irak te komen, komt voor zijn risico en rekening en leidt niet tot een ander oordeel.

4 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Hertogenbosch, 26 oktober 2007
Gemachtigde.

A. van de Burgt, senior procesvertegenwoordiger